13/11/2026

Ιερατική Σύναξη Μητροπόλεως Λαρίσης με ομιλητή τον Ηγούμενο της Ι.Μ. Σπαρμού Ολύμπου Νικάνορα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου

Την Τρίτη 10 Νοεμβρίου 2026, πραγματοποιήθηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Λαρίσης Ιερατική Σύναξη, την οποία συνεκάλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος, στο πλαίσιο της διαρκούς πνευματικής καλλιέργειας, της ποιμαντικής επιμόρφωσης και της ενίσχυσης της ενότητας του ιερού Κλήρου.

Προσκεκλημένος ομιλητής ήταν ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Νικάνωρ,

Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος Σπαρμού Ολύμπου, ο οποίος ανέπτυξε το ιδιαίτερα ουσιαστικό και επίκαιρο θέμα: «Η θέση του Ιερέως στην εκκλησιαστική κοινότητα».

Κατά την εισήγησή του, ο π. Νικάνωρ αναφέρθηκε στην ιερή αποστολή του κληρικού μέσα στο σώμα της Εκκλησίας, υπογραμμίζοντας ότι η Ιερωσύνη δεν αποτελεί αξίωμα εξουσίας ή προσωπικής προβολής, αλλά ύψιστο χάρισμα, ευθύνη και διαρκή διακονία προς τον Θεό και τον άνθρωπο.

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στην ανάγκη ο ιερέας να αποτελεί ζωντανή μαρτυρία της παρουσίας του Χριστού μέσα στην ενοριακή κοινότητα, καλλιεργώντας σχέσεις εμπιστοσύνης, ενότητας και αληθινής αγάπης. Τονίστηκε ακόμη ότι το πολύτιμο τάλαντο της Ιερωσύνης καρποφορεί όταν συνοδεύεται από ταπείνωση, θυσιαστική προσφορά, πνεύμα αυτομεμψίας και ανιδιοτελή μέριμνα για κάθε άνθρωπο, ιδιαιτέρως για εκείνους που δοκιμάζονται και αναζητούν την παρηγοριά της Εκκλησίας.

Μετά την ολοκλήρωση της εισηγήσεως, ο σεπτός μας Ποιμενάρχης κ. Ιερώνυμος ευχαρίστησε θερμά τον π. Νικάνορα για την εμπεριστατωμένη και πνευματικά

ωφέλιμη ομιλία του, επισημαίνοντας τη σημασία τέτοιων συνάξεων, οι οποίες προσφέρουν πολύτιμες αφορμές αυτοκριτικής, προβληματισμού και ανανέωσης της ποιμαντικής ευθύνης των κληρικών.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε πατρικές νουθεσίες προς τους ιερείς, ενώ αναφέρθηκε και σε ζητήματα διοικητικής και ποιμαντικής φύσεως που αφορούν την εύρυθμη λειτουργία των ενοριών και την αποτελεσματικότερη διακονία του εκκλησιαστικού έργου.

Η Ιερατική Σύναξη ολοκληρώθηκε μέσα σε κλίμα ενότητας και αδελφικής επικοινωνίας, αναδεικνύοντας για ακόμη μία φορά ότι η Ιερωσύνη βρίσκει την αληθινή της καταξίωση όχι στην τιμή που δέχεται ο ιερέας, αλλά στην αγάπη με την οποία προσφέρει τον εαυτό του στον Χριστό και στον λαό Του.

